

"Огромна чест за мене и за целата делегација е да бидеме тука, во сопствената земја, бидејќи ние сме потомци на Александар Македонски. Нашиот народ доаѓа од Македонија, чиј народ е распространет на повеќе места во светот. Се чувствуваме многу горди што денес сме тука со вас, во своја земја", изјави принцот Мир Газанфар Али Кан.

"Се чувствувам одлично. Како сонот да стана јаве. Ние сме почестени што сме тука и се надеваме дека меѓу нас Хунзите и македонскиот народ ќе се воспостават блиски односи и во иднина тие ќе се унапредуваат", додаде Рани Атика, принцеза на Хунзите.

Пишува: Жаклина МИТЕВСКА

Кога еден народ за себе вели дека е потомок на Александар Македонски, и кога таквото тврдење, без никаква насилна пропаганда, го пренесува од колено на колено, не постои простор за сомневање во неговото македонско потекло. Во случаи кога грчката пропаганда се обидува да го прикаже Александар Македонски како Грк, и да избрише сè што е македонско, односно да го идентификува како грчко, сосема е јасно дека се непотребни некакви нови ДНК анализи за утврдување на потеклото. Историските факти се на наша страна, затоа никој нема право да се обидува македонскиот идентитет да го стави под знак прашање. Во трката за докажување на идентитетот нашиот јужен сосед одамна води невидена антимакедонска кампања. Тој пронајде "Грци" и таму каде што ги нема, а преку грчките културни центри се обидува тамошното население да го убеди дека е грчко. Ние мораме да ја искористиме единствената вистина и да ја прикажеме токму таа и само таа.

Дојде време на светот да му ги откриеме пронајдените потомци на нашиот македонски војсководец, Александар Македонски, чија империја се протегаше длабоко во азискиот континент, што е доказ дека нè има насекаде каде светот светува и векот векува.

**ХУНЗИТЕ ИМААТ МНОГУ СЛИЧНОСТИ СО НАС
МАКЕДОНЦИТЕ, МАКЕДОНСКИ ИНСТИТУТ ЗА
СТРАТЕГИСКИ ИСТРАЖУВАЊА "16.9"**

СОНОТ СТАНА ЈАВЕ

Веќе 23 века во пределот на Хималаите живее народ, познат како Хунзи, кој за себе вели дека е потомок на Александар Македонски. Желбата на Хунзите да стапнат во својата прататковина се оствари по 2.300 години. Веднаш по пристигнувањето на скопскиот аеродром, кој го носи името на големиот Македонец (11 јули), можевме да слушнеме изјави кои одат во насока на тоа дека тие навистина се Македонци.

"Огромна чест за мене и за целата делегација е да бидеме тука, во сопствената земја, бидејќи ние сме потомци на Александар Македонски. Нашиот народ доаѓа од Македонија, чиј народ е распространет на повеќе места во светот. Се чувствуваме многу горди што денес сме тука со вас, во својата земја", изјави принцот на Хунзите, Мир Газанфар Али Кан.

"Се чувствувам одлично. Како сонот да стана јаве. Ние сме почестени што сме тука и се надеваме дека меѓу нас, Хунзите, и македонскиот народ ќе се воспостават блиски односи и во иднина тие ќе се унапредуваат", изјави Рани Атика, принцеза на Хунзите.

На светот му се познати походите на најголемиот македонски цар Александар Македонски, како и сите приказни и преданија кои до ден денес се раскажуваат во земјите каде што тој стапнал и каде ја пренел македонската култура. Александар Македонски, како одличен стратег, своето царство го чувал на тој начин што на секоја крајна точка поставувал одреден број војници, благајник и клучни луѓе, при што инсистирал тие да бидат Македонци.

Така, и во областа на северен Пакистан постои народ, кој од колено на колено, пренесува дека е потомок на војската на Александар Македонски, која го чувала неговото царство.

Всушност, далеку во височините на Хималаите, во Пакистан, има луѓе, нетипични за тој дел од светот, вредни, мирољубиви, со вистинско богатство во фолклорот, со песна, со култура, со обичаи кои се истоветни по многу нешта на македонските. Тоа се Хунзите. Александар Македонски никогаш не се вратил во родината, но таму останале луѓе кои тој ги поставил за да ги означуваат стратешките точки на македонската империја. Според сите откритија, сознанија и податоци, тоа е најисточната стратешка точка до каде тој го означил своето царство.

ЈАДРОТО НА ДРЕВНИОТ МАКЕДОНСКИ НАРОД

"По многу нешта Хунзите наликуваат на нас", вели Марина Дојчиновска, која имаше можност да престојува кај овој народ и за него да снимил филм. Денес, во соработка со Македонскиот институт за стратешки истражувања "16.9", успеа да ги донесе и во Македонија.

"Нашата јавност имаше можност да го види филмот 'До крајот на светот', кој беше снимен кај Хунзите во 2005 година. Значи, со самиот факт што се пронајдовме, едни на едниот, а други на другиот крај на светот, по сите тие векови поминати во своевидна изолација на народот Хунзи, бидејќи непристапноста на теренот каде што живеат направила

"ОД ЈАДРОТО НА ДРЕВНИОТ МАКЕДОНСКИ НАРОД НОСИМЕ ИСТ КОРЕН: НИЕ НА ХИМАЛАИТЕ - ВИЕ ВО МАКЕДОНИЈА"

ПРЕМИЕРОТ ЈА ПРИМИ ДЕЛЕГАЦИЈАТА НА ХУНЗИТЕ

да останат такви какви што се, дојде момент да го затвориме кругот со нивното стапнување точно на скопскиот аеродром. Станува збор за цивилизиран народ, кој живее во земјата која по уредување е принципат. Тоа е автономна област во северен Пакистан, која била посебна држава до 1974 година. Оттогаш тие се под администрација на Пакистан, но ги имаат задржано сите свои обичаи, хиерархија и културна ав-

тономија. Доволно се упатени во својата историја и тоа многу повеќе отколку ние овде за нашата. Во областа Хунза сега има 50.000 жители".

Дојчиновска и тимот од "16.9" велат дека има доволно факти кои говорат за поврзаноста меѓу нас Македонците и Хунзите.

"Имаат јазик кој се вика бурушуски. И да нема ниту еден друг научен, ниту опишан, ниту видлив доказ, ниту енер-

гија која ќе ја почувствувате, јазикот е научен доказ број еден во светски критериуми. Бурушускиот јазик, според д-р Илија Чашуле, кој 12 години потроши на тоа истражување, е директен наследник на јазикот на Бригите, тоа се луѓе кои единствени во светот го зборуваат овој јазик. Од многу светски лингвисти тој јазик беше сместен во изолати, јазик кој не го говори никој друг на планетата Земја, освен овие 50.000

луѓе. Бригите се јадрото на древниот македонски народ и јадрото на фалангата. Значи, ако некои Македонци останале таму, ова е доказ дека тоа се Бригите, и овие луѓе се нивни потомци, како што тоа сме и ние Македонците. Но, не е само јазикот. Тука е и генетското истражување, и нивната свест за потеклото, која се пренесува од колена на колена. Не се работи за никаква наметната пропаганда како да се нарекуваат. Тие 23 века континуирано се отсечени од модерната цивилизација, но сами, од дедо на внук, од татко на син, си пре-

несуваат дека се од Македонија. Но, и титулата Мир е наследна. Во таа хиерархија принцот кој ја носи титулата Мир е духовен и политички лидер на тие луѓе. Единствено овие два народа, ние Македонците и Хунзите, имаме слични зборови, антропологијата ја покажува сличноста, а работиме и на генетиката. Тие ја зачувале својата автентичност, иако од 1974 година морале да се стават во некаква форма, бидејќи во тие региони и во тоа опкружување тешко би останале, ако не станале макар и административен дел на Пакистан".

Дојчиновска посочува:

"Постојат доволно факти за било кој сегмент да се доведе на ниво на научна вистина, независно дали зборуваме за јазикот, за музиката, за обичаите, за стилот на живеење, кој се отсликува во секој двор во земјата на Хунзите. Тоа е нешто што може да се доживее само на лице место. Но, и ништо од ова да немаше, во оној момент кога тие ќе речат дека се Македонци, зарем треба да се сомневаме во нивниот идентитет? Тоа чувство тие го имале и пред ние да отидеме во нивната земја, а ќе го имаат и кога таму ќе се вратат. Важно е овде да

ги пречекаат луѓе, кои нема да се сомневаат во нивниот идентитет".

Еден од приоритетите на "16.9" е изградба на македонски културен центар во нивната земја, кој ќе биде линк на поврзување на овие две македонски енергии, на двата краја на светот".

Дојчиновска се осврнала и на Калашите. Во Авганистан има 17 села каде тие живеат, а ги има и во 3 села во Пакистан. Во тие три села веќе десеттина години наназад, вели Дојчиновска, нашите грчки колеги се чувствуваат како "свои на своето". Во 2005 година требало да биде пуштен во употреба грчки културен центар и веројатно тој досега наголемо работи.

По пристигнувањето делегацијата на Хунзите беше примена од премиерот Никола Груевски, од архиепископот Охридски и Македонски Г.Г. Стефан, како и од скопскиот градоначалник Трифун Костовски. На Петровден делегацијата ја посети црквата "Св. Петар и Павле" во Општина Горче Петров, а таа при-

суствуваше и на Галичката свадба, при што принцот изјави дека забележал многу сличности со обичаите во својата земја.

"Вашиите носии се речиси исти како и тие на Хунзите. Тие се совпаѓаат не само во боите, туку и во шарите. И кај нас изворната музика се свира со ударни инструменти. На сите свадби и на другите свечености вообичаено се собира целото семејство, а главата на фамилијата ги предводи танците", потенцира Газанфар Али Кан.

За време на престојот во Македонија делегацијата на Хунзите ќе ги посети Лазарополе, Вевчани, Гари, Охрид, Прилеп, Битола, при што ќе има можност да се запознае со македонскиот фолклор, музика, култура, традиција, да ги посети археолошките локалитети, да види артефакти ископани од македонската земја. Тоа за нив има симболично значење поради можноста да допрат нешто од славните времиња на нивните предци.